

SLOVENSKI NAROD.

„Slovenski Narod“ velja:

v Ljubljani na dom dostavljen
celo leto K 24—
pol leta 12—
četrt leta 6—
na mesec 2—

v upravnistvu prejeman:
celo leto K 22—
pol leta 11—
četrt leta 5:50
na mesec 1:90

Inkuba vsak dan sveder izveniši nedelje in praznika.

Inserati veljajo: peterostopna peti vrsta za enkrat po 14 vin., za dvakrat po 12 vin., za trikrat ali večkrat po 10 vin. Pri večjih insercijah po dogovoru. Upravnistvu naj se pošiljajo naročnine, reklamacije, inserati itd. to je administrativne stvari.

Posamezna številka velja 10 denarjev.

Na pismena naročila brez istodobne vplačila naročnine se ne ozira.

Narodna tiskarna telefon št. 85.

„Slovenski Narod“ velja po pošti:

za Avstro-Ogrsko:
celo leto K 25—
pol leta 13—
četrt leta 6:50
na mesec 2:30

za Nemčijo:
celo leto K 28—
za Ameriko in vse druge dežele:
celo leto K 30—

Dopisi naj se frankirajo. Rokopisi se ne vračajo.

Credništvo: Knaflcova ulica št. 5, (1. nadstropje levo), telefon št. 34.

Vprašanjem glede inseratov naj se priloži za odgovor dopisnica ali znamka. Upravnistvo: Knaflcova ulica št. 5, (spodaj, dvorišče levo), telefon št. 85.

Zakaj je bil odstavljen zadrski nadškof Dvornik?

Odkar je zasedel stol sv. Petra papež Pij X., je nastala v Vatikanu močna struja, ki je jela delovati na to, da odstrani zadnje ostanke staroslov. bogoslužja iz rimske cerkve. Sprva je ta struja delovala bolj na tihem, v zadnjem času pa je jela nastopati vedno bolj smelo in odločno, dokaz, da je dobila močno oporo ne samo v kardinalu Mery de Valu, marveč tudi v papežu samem. Kongregacija »de propaganda fide« je izdala v zadnjih letih več dekretov, ki so merili na to, da zadajo zadnji udarec staroslovenskemu bogoslužju v rimski cerkvi. V škofijah, ki so si ohranile starodavne predpise staroslovenskega bogoslužja, je nastal med ljudstvom proti tem odredbam papeške kurije velik odpor in škofje sami so nastopili v obrambo glagolice, s katerim imenom se navadno označuje staroslovensko bogoslužje. Toda polagoma so odnehali tudi škofje ter se pokorili ukazom iz Rima. Samo nadškof zadrski Dvornik je ostal dosleden in ni hotel v svoji škofiji izvesti dekretov, ki jih je izdala rimska kongregacija. V Rimu so bili seveda skrajno ogorčeni radi »nepokorščine« in so premišljevali, kako bi se maščevali »nepokornemu« škofu. Poslali so v Zader nekoga jezuitskega patra, naj prouči razmere v zadrski škofiji. Pater je storil to, kar so mu naročili v Rimu, in na podlagi tega njegovega poročila je rimska kurija kratkim potom odstavila nadškofa Dvornika. Dvornik je torej postal žrtev rimske gonje proti staroslovenskemu bogoslužju. Značilno je, da si cerkveni krogi ne upajo navesti pravega vzroka, zakaj je bil nadškof Dvornik odstavljen. Pravijo, da je bil nadškof Dvornik odstavljen, ker je star in bolehen. A to je samo izgovor. Res je, da je nadškof pred 14 leti zadela kap, toda okrevanje je skoro popolnoma in bolezen ni zapustila nobenih resnih posledic. Res je tudi, da je nadškof Dvornik že prilično star, a vključno temu je še vedno zdravega duha in krepke volje, kar zlasti dokazuje njegov junaški odpor proti latinizatorskim tendencam rimske kurije.

Sicer pa doslej starost še ni nikdar služila v rimski cerkvi kot razlog in povod za discipliniranje visokih dostojanstvenikov, ko je vendar znano, da neovirano zavzemajo najodličnejša mesta v katoliški hierarhiji osebe, ki so semtertja bolj podobne mumijam, kakor pa mislečim ljudem.

Zlasti se trudijo dunajski klerikalni in oficijzni listi, da bi dokazali, da je bil nadškof Dvornik odstavljen od svoje visoke službe zgolj iz zdravstvenih razlogov in da pri tem niso igrali prav nobene vloge politični motivi.

Toda te liste postavljajo v njihovi gorečnosti popolnoma na laž glasila rimske kurije same. »Osservatore Romano«, službeni organ vatikanskih krogov, in »Perseveranza«, list, ki je notorično v najtesnejših zvezah s papeževim državnim tajnikom, priznava popolnoma odkrito, da se je nadškof Dvornik moral umakniti s svojega mesta, ker se ni hotel pokoriti odredbam rimske kurije glede uničenja zadnjih sledov staroslovenskega bogoslužnega jezika v rimski cerkvi.

Zanimivo je, kako skušajo drugi italijanski listi, ki imajo tudi dobre zveze z Vatikanom, opravičiti nastop rimske kurije proti nadškofu Dvorniku. Zanimivo je, kako skušajo drugi italijanski listi, ki imajo tudi dobre zveze z Vatikanom, opravičiti nastop rimske kurije proti nadškofu Dvorniku.

Ravnajo se po starem jezuitskem načelu »namen posvečuje sredstva« ter pripovedujejo z vso resnostjo bajko, da je nadškof Dvornik nekoč, ko je oddelek avstro-ogrsko vojne mornarice priplul v Zader, posetil poveljnika ter pripeljal sabo tri mlade, na pol razgaljene plesalke ter jih ponudil v zabavo oficirskemu zboru. Ta dogodek bi naj bil po zatrdilu »Corriere« in drugih italijanskih listov pravi povod za discipliniranje Dvornikova.

Ni nam pač treba naglašati, da na onem dogovoru ni niti piščee resnice, značilno pa je, da se listi, stoječi v zvezi z Vatikanom, poslužujejo takih bajk, da vsaj navidezno opravičijo postopanje rimske kurije proti odstavljenemu nadškofu.

Naj rimska stolica in z njo v zvezi stoječe časopisje opravičuje korak proti Dvorniku tako ali drugače, eno je gotovo, da deluje v zadnjem času Vatikan s polnim parom na to, da z brutalno silo zatre v cerkvi slovansko bogoslužje.

Prepoved slovanskega bogoslužja po tržaškem škofu Naglu in discipliniranje glagolice naklonjenega nadškofa Dvornika, to vse je nepob-

ten znak onih protislovanskih teženj, ki sedaj prevladujejo v Rimu.

Ako pa bodo ta stremeljenja rodila dobre sadove za katoliško cerkev, to je veliko vprašanje.

Profesor dr. Vatroslav Jagić, brezdvoma najboljši poznavalec cerkvenokulturnih in političnih razmer na slovanskem jugu, zaključuje svoj članek o »Glagoljasih« v katoliški cerkvi v sobotni »Neue Freie Presse« tako-le: »Mesto rešitve pretežnega glagoljskega vprašanja so si raje izvolili discipliniranje«. Ako je to prava pot, ki vodi k cilju, to se pravi, ki pospešuje ljubezen do cerkve in pravo vernost, o tem ne maram govoriti. To bo pokazala bodočnost.

Ministrski svet.

V soboto se je vršil na Dunaju ministrski svet, ki se je pečal s predvelikonocnim zasedanjem. Nedeljski »Nar. Listy« pišejo z ozirom na ta ministrski svet: »Vprašanje je, ali bo imel baron Bienenroth toliko poguma, sesti na ministrski klopi brez čeških ministrov in tako pripraviti češki delegaciji in »Slovanski Enoti« tretje poznanje. Treba je tudi počakati, ali bo kaj zalegel večerajšnji sklep parlamentarne komisije »Poljskega kola«, ki nalaga prof. Glombinskemu, naj zahteva rekonstrukcijo kabineta v smislu ponovnih klubovih sklepov. Ponavljamo, da bo notranji politični položaj odvisen od odločnosti poljske delegacije. V tem oziru nam ne imponirajo nobeni računi krakovskega »Czasa«, konstatiramo samo, da brez »Poljskega kola« ni nobene vladne večine.

Rekonstrukcija kabineta.

Iz nemških krogov se sliši, da je t. zv. velika rekonstrukcija kabineta definitivno odstavljena z dnevnega reda. Imenovan bo samo češki minister - rojak, najbrže bivši minister Pacak, in kot poljedelski minister tudi kak Čeh. S to omejeno preosnovno upa vlada do Velike noči izhajati.

„Slovanska Enota“.

Posl. Udržal je sklical parlamentarno komisijo »Slovanske Enote« na sredo. »Slovanska korespondenca« z ozirom na to piše: »Slovanski poslanski krogi upajo, da bodo do srede jasni obrisi konstelacije, kakršno si ministrski predsednik

predstavlja za bližnjo dobo. Prej ko slej stoji »Slovanska Enota« na stališču, da mora njen vstop v delavno večino in njeno sodelovanje pri obširnem, žrtve zahtevajočem programu biti zvezano s primerno kvalitativno in kvantitativno preosnovo ministrstva, ki odgovarja razmerju sil posameznih strank in narodov in brez jamstva, da se spremeni vladni sistem, se ne bodo izpostavljale stranke »Slovanske Enote« za nobeno nalogo ministrstva. Splošno pa se misli, da bo baron Bienenroth, sledeč intencijam odločilnih krogov in željam »Poljskega kola« iskal zblizanja s »Slovansko Enoto«.

Ogrsko.

Ogrska ustavna stranka se razide. Poskusi, preosnovati jo, so se izjalovili. — In zato je večina članov te ustavne stranke sklenila, naj se stranka razide, člani pa bodo vstopili v vladno stranko. Le nekateri so se upirali, med njimi Wekerle in Andrássy. Odločilno zborovanje stranke je danes.

Grof Khuen - Hedervary se je v soboto pripeljal na Dunaj, da prisostvuje skupni ministrski konferenci pod predsedstvom ministra Aehrenthala; konferenca se je pečala s formalitetami, ki so potrebne, da se razglasi bosenska ustava. Ustava se že v kratkem razglasi.

Bosanska ustava.

Odličen hrvaški politik iz Bosne se je izrazil o bosanski ustavi: »Raje nič, kot tako karikaturu ustave! Zdi se mi, da je boljša sedanja resničnost absolutistične vlade, ko dozdevno avtonomija, že zato, ker bomo še ob to dobro, kar imamo zdaj. Kamnov za kruh — ne maramo!«

Pruska volilna reforma.

Načrt volilne reforme za pruski deželni zbor je naletel skoro pri vseh strankah na najodločnejše nasprotje, najbolj seveda pri socialnih demokratih, ker je ravno predvsem proti njim namerjena. V vladnih krogih je vsled tega velika zmešnjava in sam Viljem je nevoljen, ker ga niso pravočasno informirali o mišljenju v deželi. — V soboto je bilo končano prvo branje predloge po pordnevni debati. Nato se je predloga izročila posebnemu odseku 28 članov.

Dnevne vesti.

Ljubljanski občinski svet ima v torek, dne 15. februarja ob petih popoldne v mestni dvorani izredno sejo. Na dnevnem redu javne seje so: Naznanila predsedstva, objuba nanovo sprejetega meščana ljubljanskega Ludovika Černeta in poročila: o izvolitvi enega zastopnika mestne občine ljubljanske v deželni železniški odbor; o dopisu upravnega ravnanjstva mestne hranilnice glede spremembe nekaterih pravil »Kreditnega društva mestne hranilnice ljubljanske«; o dopisu mestnega magistrata glede izposlovanja kredita za kanalizacijo, polaganje vodovodnih cevi in električnega omrežja po cestah preko bivšega vojno-eraričnega posestva ob Dunajski in Franc Jožefovi cesti; o dopisu mestnega magistrata glede izposlovanja kredita za uradno stanovanje slugi mestnega fizikata; o poročilu mestne zastavljavnice o poslovanju od 1. do 23. decembra 1909; o prošnji »Deželne zveze za promet tujcev na Kranjskem« za redno in izredno podporo; o prošnji ravnateljstva II. državne gimnazije v Ljubljani za donesek k podporni zalogi; o prošnji odeska za zgradbo turistiške kočice »Slovenskega planinskega društva« na Nanosu za prispevek; o prošnji »Društva za pospeševanje obdelovanja ljubljanskega barja« za napravo čistih mrež okoli sadnih dreves ob cestah na Barju; o prošnji »Društva gospej krščanske ljubezni sv. Vincencija Pavlanskega« za prispevek; o prošnji »Zavoda sv. Nikolaja v Trstu« za prispevek; o prošnji »Avstrijskega društva inženjerjev in arhitektov« za prispevek za poskuse železobetonskih stavb; o prošnji prizigalec plinove razsvetljave za pavšal za obutev; o dopisu mestnega magistrata glede uravnave Knežje ulice; o prizivu Ivana Frischa in tovarišev proti sklepu občinskega sveta z dne 31. decembra 1909, da je Mariji Vogelnikovi prepustiti v zakup nekaj sveta na Marijinem trgu za zgradbo kioska za prodajo časnikov in tobaka; o dopisu županovem glede zgradbe novega mostu čez Gruberjev kanal na Poljanski cesti; o prošnji »Kranjske stavbne družbe« za razdelitev parcele št. 48/4 kat. občine Gradišče na stavbišča; o prošnji mestne občine za razdelitev parcel št. 99/1 in 99/2 kat. obč. Gradišče na stavbišča; o prošnji Marije

LISTEK.

Čegava bo?

Petošolec Jože je po dolgem premišljevanju in filozofiranju sklenil, opustiti svoje dosedanje najbolje prijatelje, kebre, gosence, metulje in muhe in obiskovati plesne večere, ki so jih priredili njegovi sošolci v »Narodnem domu«. Zlezel je v črno obleko, nataknil belo kravato in se odpravil v »Narodni dom« z edino tolažbo, da on ne bo edini začelnik v občevanju z lepim spolom.

O prvih časih svojega kavalirstva Jože nič kaj rad ne sliši, zato mu bomo brezdvomno ustregli, če začnemo svojo povest šele mesec dni po pravem začetku plesov. Tedaj je bil Jože že cel kavalir. Znal je že celo četvorko na pamet in valček vsaj na desno že prav pošteno; in navzlic vsem trdnim sklepom in obljubam je že natanko razločeval med damami, ki se zanj pravzaprav niti zme nile niso, in takimi, ki jih je zabaval na tak način, da se jim je moral prav dopasti, kateri občutek tudi z njegove strani ni izostal. Prav posebno goreče je gojil ta občutek proti eni izmed plesalk, s katero se je nekega večera pri zadnjem valčku po dolgem

obotavljanju dogovoril za prvi valček na prihodnjem večeru.

Prvi valček prihodnjega večera je prišel, in Jože se je navdušeno vrtil po plesni dvorani. »Šlo« je imenitno, in Jože od samega veselja ni spravil drugega iz sebe nego neznanjsko zadovoljen smeh. Ves utrujen se je končno zahvalil in se šel odpočit h »gardi«, ki je imela svoj stalni prostor pri klavirju. To gardo so tvorili plesalci in obiskovalci plesa, ki se iz kateregakoli vzroka niso vdeleževali splošnega vrtenja, temveč se rajši med seboj zabavali. Njih navidezni poglavar je bil dolgi Storklja, ki je vedno sedel poleg klavirja in kakor tiger pazil na vse okrog sebe, da je drugo jutro mogel oddati poročilo svojemu najboljšemu prijatelju, de-belemu Kostrunu, ki je bil svoje čase odličnjak, zdaj pa je bil ta opravek že davno opustil. Zdal je bil samo še vrhovni poglavar cele garde in vseh ljubljanskih kavalirjev. Vzvišen je bil pa tako, da ga na realne plesne niti bilo ni.

Pri gardi je Jože po ovinkih izvedel, da je njegovi izvoljenki ime Jelka; več pa itak ni rabil, zato je šel kmalu zopet plesat, in ko se je potem začela četvorka, je sicer svojo damo vestno zabaval, toda pri tem ves čas škilil na Jelko, katero je zdaj prevlačeval njegov prijatelj, sošolec in sotrdin Drago. Ta se je pa tako

krepko oprijel, da je niti pri prihodnjih dveh valčkih ni izpustil. Dasi se je Jože pridno vrtel, je bil končno že hud, in ravno se je hotel začeti jeziti, ko sta se Jelka in Drago ločila. Kakor jastrebi je skočil Jože proti njej in jo vrtel na žive in mrtve — tako dobro se mu je zdelo, da se niti za sunke sosednih parov ni zmenil. In greben mu je zrastle najbolj, ko so dame volile in je prišla Jelka ponj. Končno so bili vsi trije zadovoljni. Drago, Jelka in Jože. To je bil začetek.

V prihodnjih urah sta postala Jože in Drago že pogumnejša. Začela sta nositi rožice in astre v gumbnicah, pobirala Jelki obeske, glavnike in druge take drobnarije, in včasih se je zgodilo, da se je v pavzi eden ali drugi izgubil z Jelko v kak kot. Ob takih prilikah je drugi potem prav kmalu prisedel. Ker je bil pa ta običaj jako priljubljen, niti Storklja ni mogel najti na tem kaj posebnega.

Nekega lepega večera — to se pravi, bilo je že proti jutru — pa stu šle Jelka in njena gardedama proti domu, ko je bil naenkrat, kot bi bil v gledališču izpod odra prilezel, Drago z medenimi besedami: »Smem spremljati« poleg njiju. V temi je videl samo, da sta obe glavi prikimali in slišal zelo potaščen glas: »O prosim, če ste tako prijazni!« Ali je bilo njegovo postopanje damam prav ali

ne, tega ni mogel razločiti; sicer se pa za to ni zmenil, temveč jih spremljal prav do doma tam doli nekje v Vodmatu, potem je pa lezel prav zadovoljen domov — in vse bi bilo v redu, ko bi ga na poti domov ne bil videl Storklja. Temu se je moralo malo čudno zdeti, kaj išče Drago na tem koncu mesta — stanoval je namreč na Tržaški cesti. Zato pa Storklja ni imel nujnejšega opravka nego hitro vse poklepetati, ne samo Kostrunu, temveč vsem znancem, posebno pa Jožetu. Ta ni rekel ničesar, a po prihodnjem večeru se je pokazal na eni strani Jelke zopet Drago, na drugi pa Jože. V najlepšem bratstvu sta lezla prav notri v Vodmat in ravnotako složno zopet nazaj.

Vse to je prišlo po Storklji Kostrunu in drugim petošolcem na ušesa. Jože in Drago sta morala prihodnje dni od svojih neudeleženih sošolcev marsikaj preslišati. Delala sta se, kot bi ju to prav nič ne zanimalo ali le kolikšaj brigalo; tudi drug proti drugemu se nista mogla prav izraziti, ker se nobeden ni prav upal, češ, naj le oni začne. Če sta prišla kaj skupaj, sta se skrbno izogibala vseh pogovorov o plesu in stvarih, ki so z njim v zvezi. Na plesu samem pa sta itak morala Jelko zabavati, če pa nista bila pri njej — kar se pa ni dostikrat zgodilo — sta se prav gotovo neumiljeno dolgočasil.

In Jelka? No, tej se je to strážansko dopadlo, in najbolj srečna je bila, če so jo njene prijateljice zaradi tega kaj podražile. Na plesu razum »svojih dveh« sploh nikogar ni pogledala, v šoli se je pa pustila prav mirno dražiti, dokler ji niso začela gotove osebnice očitati, da se Jože in Drago razum na plesu sploh ne zme nita zanjo. Drugi dan, ko sta šle Jelka in njena prijateljica Anica po tivoljski promenadi, pa pristacata Jože in Drago mimo njiju in prav spoštljivo pozdravita. Anica se hrz poslovi in gre proti ribniku. Na pol pota se pa obrne in vidi, da — naršira na desni strani Jelke Jože, na levi pa kavalirski Drago! Takrat bi bila skoraj bomba počila, in sicer pri vseh treh udeležencih naenkrat. Pri Jelki je Anica vse zvesto poklepetala, pri onih dveh bi jo bil pa vseden Storklja silno rad posnemal. Le z ozirom na bližnji »zabavni plesni večer«, je sklenil, najprej opozovati dogodka na tem večeru in potem šele izjaviti iz vsega skupaj svoje konsekvence. Bil je tudi radoveden, če bo morda prišlo do tedaj med oba zaljubljenca kaj vmes.

In Storklja je čakal — toda »plesni večer« je prišel prej nego ti sto »kaja«.

(Dalje prihodnja.)

Zaloga
sukna, platna, modnega
in manufakturnega
blaga.

FRANC SOUVAN SIN, Ljubljana
Mestni trg št. 22 in 23.
Manufakturna veletrgovina.

Največja
zaloga preprog.
Popolne opreme za
neveste.

Uradnik

vešč knjigovodstva ter vseh trgovskih
poslov, isče za poročilski čas pri-
merne slinbe.
Pojasnja daje upravnistvo »Slo-
venskega Naroda«.

Sedlarskega pomočnika

sprejme takoj v delo Rudolf Ro-
van, diarski mojster v Kočevju. 514

Begonije

francoskega plemena, odbrane v petih bar-
vah la izbira zelo polnih K 250, enostavne
in polnjene K 150. Slekatije deset kosov
za K 250. Cenik zastoj. 547

H. Zrzavy. Imetelj del v
Okrobljici.

Kupi se že rabljeno

KOLO

Ponudbe pod »Kolo« na uprav.
»Slovenskega Naroda« 543

Sprejme se takoj ali pa v šestih
tednih

trgovski pomočnik

manufakturnist pri I. Kraševicu v
Zalcu na Štajerskem. 529

Dva močna učenca

z dobrimi šolskimi izpričevanji — pred-
nost imata že nekoliko trgovine vešč, ki
sta poštenim potom izstopila iz tr-
govine — sprejme takoj **And. Kro-
šelj**, trgovina z mesom in blagom in
družini pridelki, **Debevo**, Spodnje
štajersko. 544

Nikdar več!

ne premeniam mila, odkar rahim
**Bergmannovo lilično mlečno
milo z lesenim konjičkom**
(iznanka lesen konjiček) trdke
Bergmann & Co., Dečim na L.,
ker je to edno najbolj učinku-
joče med cinalno milo proti soln-
nim pegam in za negovanje lepe,
mekhe in nežne polti. Kos po
40 vin. se dobiva po vseh lekar-
nah, drogerijah, parfumerijah itd.

Puncetta Pasini

je zadosti samo 40 gramov na 1/2 litra
zavrete vode in

najboljši punč

je narejen. Neprimerno dobrega
okusa in slasti. Dajati mu je
prednost pred vsem pijacami.
Priznana najboljša znamka. Uvedeno
povsod. 4550
Dobi se v vseh boljših delikatesnih
trgovinah, kavarnah, restavracijah in
g. stilih.

Naročila na izdelovalca **Fausto
Pasini** v Trentu, Tirolsko ali pa na
glavni zastopstvo za Ljubljano in
Kranjsko **Janke Traun**.

VABILO

na

občni zbor

hranilnice in posojilnice na Prevojah
registrirane zadrage z nom. zavezo
ki se vrši

v nedeljo, 20. februarja 1910

ob 4. popoldne

v zadrugi pisarni.

DNEVNI RED:

1. Poročilo načelstva in nadzorstva.
2. Odobrenje računov za leto 1909.
3. Članje revizijskega poročila »Za-
druge zveze v Celju«.
4. Volitev načelstva.
5. Volitev nadzorstva.
6. Slučajnosti.

Načelstvo.

Prodajalka

vešča papirnate in galanterijske stroke
se sprejme takoj kot prva m.č.

Ponudbe na trdnico Fr. Iglič,
Ljubljana, Mestni trg. 338

Nek slepar

je izvilil meseca septembra l. l. pod
imenom **Stanko Grabišek iz Lu-
kovice** kolo »Dürkopp-Diana« model
št. 56. štev. izd. lovalnice 64414 od
trdnice **Jax in sin** v Ljubljani.

Nagrada

dobi oni, čigar izpovedbe pripomorejo,
da se storilec prime. 542

Kavarna

„LEON“

na Starem trgu št. 30
je kakor navadno
vso noč odprta.

V kavarni je
električni klavir.

Z odličnim spoštovanjem
Leo in Fani Pogačnik.

Pozor!

Podpisani naznanjam cenj. občinstvu
otvoritev
moje nove

restavracije pri »Kolodvoru«
na posaji Mokronog - Bistrica
(bent Janke tovarnice)

kjer razpolagam z vsemi potrebnimi
udobnostmi kakor: s prenočišči,
voznjaki, hlevom, tehtnico
za živino itd.

Zagotavljam točno in solidno po-
strežbo se za mnogobrojno naklonje-
nost najudaneje priporočam

Anton Zajc,
restavracija.

Kupujte in zahtevajte odine le

CIRIL in METODOV ČAJ

je najboljši.

Glavna zaloga pri Prvi slov. zalogi čaja in ruma na debelo v Ljubljani, Rožna ulica št. 41.

C. kr. avstrijske državne železnice.

Izveček iz voznega reda.

Veljaven od 1. oktobra 1909.

Odhod iz Ljubljane (juž. žel.)

7:03 zjutraj: Osebn. vlak v smeri: Trbič,
Jesenice, Trbič, Beljak, juž. žel., Gorico,
drž. žel., Trst, c. kr. drž. žel., Beljak (čez
Področje), Celovec.

7:28 zjutraj: Osebn. vlak v smeri: Grosuplje,
Rudolfovo, Straža-Toplice, Kočevje.

8:28 popoldne: Osebn. vlak v smeri: Jeseni-
ce, Beljak, (čez Področje), Celovec,
Prago, Dračdane, Berlin

11:40 popoldne: Osebn. vlak v smeri: Trbič,
Jesenice, Trbič, Beljak, juž. žel., Gorico,
drž. žel., Trst, c. kr. drž. žel., Beljak, (čez
Področje), Celovec.

12:32 popoldne: Osebn. vlak v smeri: Grosu-
plje, Rudolfovo, Straža-Toplice, Kočevje.

8:28 popoldne: Osebn. vlak v smeri: Trbič,
Jesenice, Trbič, Beljak, juž. žel., Gorico,
drž. žel., Trst, c. kr. drž. žel., Beljak, (čez
Področje), Celovec.

8:23 zvečer: Osebn. vlak v smeri: Trbič,
Jesenice, Trbič, Beljak, (čez Področje),
Celovec, Prago, Dračdane, Berlin

7:40 zvečer: Osebn. vlak v smeri: Grosuplje,
Rudolfovo, Straža-Toplice, Kočevje.

10:00 ponoči: Osebn. vlak v smeri: Jeseni-
ce, Trbič, Beljak, juž. žel., Gorico, drž. žel.,
Trst, c. kr. drž. žel., Beljak, juž. žel., (čez
Področje) Prago, Dračdane, Berlin

Odhod iz Ljubljane (državne železnice):

7:21 zjutraj: Osebn. vlak v Kamniku.

8:08 popoldne: Osebn. vlak v Kamniku.

7:10 zvečer: Osebn. vlak v Kamniku.

Priloh v Ljubljano (južne železnice)

7:12 zjutraj: Osebn. vlak iz Berlina, Dračdan
Prago, Beljaka, juž. žel., Trbiča, Jesenic
Gorice, Trsta, Trbiča.

8:52 zjutraj: Osebn. vlak iz Kočevja, Straža
Toplice, Rudolfovega, Grosuplja.

11:23 popoldne: Osebn. vlak iz Berlina
Dračdan, Prago, Celovca, Beljaka, juž. žel.,
čez Področje in Trbič, Gorice, drž. žel.,
Jesenice, Trbiča.

3:59 popoldne: Osebn. vlak iz Kočevja
Straža-Toplice, Rudolfovega, Grosuplja.

4:16 popoldne: Osebn. vlak iz Beljaka, juž.
žel., Trbiča, Celovca, Beljaka, (čez Podro-
čje), Gorice, drž. žel., Trsta c. kr. drž.
žel., Jesenic, Trbiča.

6:49 zvečer: Osebn. vlak iz Berlina, Drač-
dan, Prago, Celovca, Beljaka, (čez Podro-
čje), Jesenic.

8:42 zvečer: Osebn. vlak iz Beljaka, juž.
žel., Trbiča, Celovca, Beljaka (čez Podro-
čje), Trsta, c. kr. drž. žel., Gorice, drž.
žel., Jesenic, Trbiča.

9:07 zvečer: Osebn. vlak iz Kočevja, Straža
Toplice, Rudolfovega, Grosuplja.

11:00 ponoči: Osebn. vlak iz Trbiča, Celovca
Beljaka (čez Področje), Trsta, c. kr. drž.
žel., Gorice, drž. žel., Jesenic.

Priloh v Ljubljano (državne železnice)

7:46 zjutraj: Osebn. vlak iz Kamnika.

10:00 popoldne: Osebn. vlak iz Kamnika.

10:10 zvečer: Osebn. vlak iz Kamnika.

Cani prihoda in odhoda so navedeni v srednji
evropskem času.

C. kr. državne-železniške ravnateljstvo v Trstu

Mostna tehtnica

za tehtanje vozov ali živine, ki potegne
4000 do 5000 kg. že rabljena — se
kupi.

Ponudbe z navedbo cene sprejema
Ivan Bulc, mesar in gostilničar,
Mirna na Dolenskem. 510

Hlev s pritliklinami

se odda v najem na Poljanski cesti 81.

Več se izve pri **I. Zakotniku**,
Dunajska cesta št. 40. 498

Učenec

star 13 do 15 let, poštenih staršev, s
primerno šolsko izobrazbo, se sprejme
v trgovino mešanega blaga pri **Ivanu
Razboršku** v Šmartnem pri Litiji. 388

Prihranite vsak dan

4-80 do 24 kron, ako
zavzimate železnate
vine s kine lekarja
Piccoli-ja v Ljub-
ljani z dnevnim iz-
datkom 18 vinarjev,
mesto kina železnatega
vina, ki ne vsebuje več
železa, kot navadno
vine in ko ga bi mo-
rali izpiti eden do pet
litrov na dan, da bi
dovedli organizmu po-
trebno množico železa,
kar bi pa bilo radi al-
kohola le škodljivo.
1/2, 1 stekl. Piccolijevega
železnatega vina 2 K. —
Naročila proti povzetju.

IV 8 94/127/VIII.

Dražbeni oklic.

Na predlog lastnikov zemljišča vlož. št. 170 davč. obč. Studenec, in
sicer **Angelo Gerbec** omož. **Kovač** in mladoletne **Karoline Gerbec** iz Iga,
št. 92, h kateremu spadajo njive, travniki, gozdovi, mlin in žaga z
dobro vodno silo, s potrebnimi gospodarskimi poslopji ter hišo št. 92
na Igu se prodajo v celoti potom javne prostovoljne dražbe, katera se
določa na dan

17. februarja 1910 ob 9. dopoldne

pri **C. kr. okrajni sodnji** v Ljubljani, soba št. 39.

Izključna cena znaša 40801 kron.
Ponudniki morajo založiti pred začetkom dražbe v sodne roke 10%
izključne cene kot varščino.

Dražba se bode zaključila na dan prodaje.

Dražbeni pogoji se lahko vidijo pri navedeni sodnji, soba št. 39

C. kr. okrajna sodnja v Ljubljani, oddelek VIII.,

dne 28. januarja 1910.

Preselitveno naznanilo.

Svojim častitim gospodom naročnikom vljudno naznanjam,
da sem preselil svojo

krojaško obrt

v Ljubljani

iz hiše št. 3, v hišo št. 1 v Šelenburgovi ulici

ter prosim, da me tudi nadalje blagovolite počastiti s svojimi cenj.
naročili in se priporočam z velespoštovanjem

P. Cassermann, krojaški mojster
Ljubljana, Šelenburgova ulica 1.

Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani.

Delniško glavica K 3.000.000.

Stritarjeva ulica št. 2.

Rezervni fond 350.000 kron.

Podružnice v Spiljetu, Celovcu, Trstu in Sarajevu.

Sprejema vloge na knjižice in na tekoči račun ter jih
obrestuje od dne vloge po čistih

4 1/2 %

Kupuje in prodaja srečke in vrednostne papirje vseh vrst
po dnevem kurzu.